

Nl. 7^{1/2} genoptoges Mødet.

Sæher: Det ærede Medlem fra Mors (C. Ravn) havde særlig bidt Mærke i, at Ordføreren, da han anmeldte dette Forslag, kaldte det en Lejlighedslov. Det ærede Medlem filosoferede saa meget over det frygtelige i en Lejlighedslov, som det ærede Medlem fra Rolding (Berg) havde været med til at foreslaa, idet han gik ud fra, at det var nogle frygtelige Lejlighedslove, som dette Medlem var med til, og at han i det hele taget førte en frygtelig Visnepolitik. Det forekommer mig nu, at det ærede Medlem fra Mors var meget uheldig i at notere, at disse Lejlighedslove, som det ærede Medlem fra Rolding var med til, vare saa frygtelige Ting, al den Stund han kun anførte Konverteringsloven, der dog utvivlsomt er det bedste, der er udkommet, medens vi have haft det nuværende Ministerium, som vi dog have haft i mange Aar. Og hvad Visnepolitikken angaar, er det jo saaledes, som hvert eneste Medlem her i Tinget veed, at det ærede Medlem fra Rolding sammen med sine nærmeste Venner saa langt fra fører Visnepolitik, at de i Forening have indbragt mange, mange Reformforslag her i Tinget; men at Visnepolitikken bestaar i, at det ærede Medlem fra Mors sammen med sine Meningsfæller besætter Formandspladserne i Udvalgene, og der visne Forslagene bort, saa at de ikke engang komme for til 2den Behandling. Det ærede Medlem fra Møen (Bojssen) havde ogsaa bidt Mærke i dette, at det var kaldet en Lejlighedslov, og mente som saa, at alle Lejlighedsarbejder ere i Reglen daarlige, eller ikke af den bedste Slags, og det skulde ogsaa være Tilfældet med dette Forslag. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i den Henseende. Netop fordi det er en Lejlighedslov, er Lovforslaget saa uheldigt, som det er, thi jeg betragter det ganske vist som meget uheldigt, at det hviler paa en meget betydelig indirekte Skat, saa deri kunne vi være fuldt ud enige. Men dermed slipper vor Enighed ogsaa op, idet jeg tror, at det er det ærede Medlem fra Møen sammen med Indenrigsministeren, vi have at takke for, at vi have en saa uheldig Lejlighed i den Henseende, som vi have. For mit eget vedkommende maa jeg sige, at netop det, at det er en Lejlighedslov, gør, at jeg kan være tilfreds med den, hvad jeg ellers ikke kunde, thi jeg

er en bestemt Modstander af alle nye indirekte Skatter. Jeg gaar ikke med til et hvilket som helst Skatteobjekt, man end vil føre ind derunder, og vil gøre al den Modstand imod det, jeg kan. Men naar det er klart, at man ikke kan undgaa en meget betydelig indirekte Skat, er det min Overbevisning, at saa gælder det om at saa det Beløb, der kommer ind, anvendt saa godt som muligt. Det staar i det mindste for mig klart, at det er umuligt nu at forhindre, at vi saa en Ølstat paa ca. 7 Mill. Kr., al den Stund Finansministeren foreslog en Øl- og Brændevinskat i Fjor i Landstinget, som der fik Tilslutning, og al den Stund det ærede Flertal her nede i denne Sal, i Aar selv har givet Ministeren Anvisning paa en Ølstat paa i det mindste 10 Kr. pr. Lønde. Hvorvidt det har været efter fortlørlige Forhandlinger og Underhandlinger med Finansministeren, det veed jeg ikke, men jeg synes ikke, at jeg kan forklare det paa nogen anden Maade, naar Forslaget begynder med, at „3 Maanedes, efter at en Lov om en Ølstat paa mindst 10 Kr. er traadt i Kraft,“ da der dog bitterlig ikke forelaa noget saadant Forslag og officielt heller ikke forelaa det mindste om, at den vilde komme til at foreligge. Jeg kan ikke tænke mig, at han har kunnet saa denne Oplysning undtagen ved fortlørlige Forhandlinger med selve Finansministeren. Det faar nu være, som det er, men efter at Forslaget er bragt herind af to betydelige Mænd i Flertallet, og Finansministeren her i Tinget højtidelig har knæsat Forslaget, givet det sin faderlige Betsignelse og endogsaa tilbudt en helt betydelig protektionel Toldstat i Fadder gave, sner jeg ikke nogen Udset til at undgaa det. Det ærede Medlem fra Møen (Bojssen) lod jo nok mærke, at det ikke var saa lige sagt endnu, at vi fik en Ølstat. Det beror ganske vist paa det ærede Medlem og hans Meningsfæller, men jeg vil kun sige saa meget, at skulde de mod Forventning stemme mod en Ølstat, kunne de være aldeles sikre paa at træffe mig ved deres Side paa den Plads. Jeg synes imidlertid, at det faktisk er ganske afgjort, at en saadan Skat kunne vi ikke blive fri for, og saa bliver Spørgsmaalet: Paa hvilken Maade skal saa dette Beløb anvendes? Her i Tinget foreligger der jo to Forslag i denne Henseende. Det ene er, at det skal anvendes til at gøre Sukkeret billigere, det andet, at det skal anvendes til en Alderdomsforsørgelse. Fra det Synspunkt, at vi ikke kunne undgaa denne Skat, er jeg ubetinget stemt for, at den bliver anvendt til Alderdomsforsørgelse, og jeg hilser dette Forslag med Glæde. Det er vistnok anerkendt af alle her i Tinget, at